

Zondag 29 november 2020

1^e zondag van de Advent'

Lezingen: Genesis 6, 5-8; Jesaja 63, 16b - 17.19b; 64, 3b - 8; :
1e Brief aan de Korintiërs 1, 3 -9; Marcus 13, 33 - 37

Overweging

Vandaag is de start van een nieuw kerkelijk jaar. We vieren immers de eerste zondag van de Advent, hetgeen betekent: "de naderende komst van Christus". Horen wij God bij ons aankloppen als wij er niet open voor staan of zijn aanwezigheid niet voelen of zien? Laten wij ons hart voor Hem openen, Gods licht en hoop in een kille wereld. Het gaat hierbij om de toekomst van de christenen, van mens en de wereld.

Tot 3x toe worden wij in de evangelielezing van vandaag opgeroepen om waakzaam te blijven. We moeten alert blijven voor de komst van God in ons leven opdat we zijn geestkracht in ons zelf kunnen verwerken en overbrengen op onze medemens.

Het verhaal van de Ark van Noach kennen we allemaal. Wat ik heb geleerd in de voorbereiding op deze overweging is dat 2 Amerikaanse zee-geologen ontdekten dat de Zwarte Zee zo'n 5000 jaar voor Christus een zoetwater bassin is geweest en plotseling in een zoutwaterplas veranderde: een zondvloed waardoor in heel korte tijd de zeespiegel met wel 60 meter steeg. Zij nemen aan dat het zeewaterpeil aan het einde van de ijstijd dramatisch zou zijn gestegen en concludeerden dat de meest waarschijnlijke locatie voor die catastrofale stroom een als een fles gevormd bekken zou zijn, door een nauwe hals met de oceaan verbonden. De Zwarte Zee was daarvoor een perfecte fit. In die tijd leek het alsof dit de hele wereld betrof, maar dat is niet zo want hun blikveld was beperkt tot Mesopotamië en omgeving. Er waren geen satellieten, geen mobiele telefoons en geen internet.

Vandaag de dag is dat geheel anders. De komst van moderne media maakt de wereld steeds dichterbij. We weten veel meer over wat er elders in de wereld gebeurt. En dat maakt ons onrustig. Er is sprake van een informatie overload.

En dat geldt al helemaal als we het over COVID-19, de Corona pandemie hebben. We hebben steeds meer de neiging ons in eigen huis, vrijwillig of opgelegd, terug te trekken.

Daarmee verkleinen we de wereld om ons heen en komt de wezensvraag van ons bestaan nadrukkelijker in beeld. Wat is het dat ons drijft? Waar geloven we nog in? Sommigen zeggen dan: de tijd zal het ons leren. Maar ik denk dat dat niet voldoende is. We mogen best nadenken over hoe wij God in ons leven een plekje kunnen geven. Ontvankelijk te worden voor het rijk Gods nu en hier in ons midden.

De lezingen van vandaag roepen ons op waakzaam te zijn en te blijven voor als de eindtijd aanbreekt. Alle verhalen lijken vandaag een rampspoed te verkondigen.

Je kunt er ook anders naar kijken: neem zoals Jacqueline Huizinga, het woord *Kairos* als sleutelwoord van deze verhalen. Niemand behalve God, kent dag noch uur. Daarom kunnen wij als mensen maar beter waakzaam zijn om er bij te zijn als het moment er is. *Kairos* betekent tijd, ogenblik, gunstig moment, de gelegenheid, kans, het moment van voordeel of nut. *Kairos* heeft de mogelijkheid van actief handelen in zich. Het gaat om het moment dat zich voordoet, de gelegenheid om te handelen. Niet bij de pakken neerzitten. Dus het omdraaien van de doemverhalen naar een positieve, actieve context voor mensen. *Kairos* kan daarmee een gelegenheid worden om te ontkomen aan de dreiging, aan de onmenselijkheid die mensen kan overkomen. Je hebt een positieve kans om te overleven. De parabel spoort je aan die kans je niet te laten ontglippen.

Met dit accent krijgt het evangelie van vandaag een ander karakter: niet de angst voor de dag des oordeels voert de boventoon, maar het actief wachten en alert zijn, er op gespist zijn dat je vandaag of morgen de kans van je leven krijgt. Het gaat erom je kans te benutten als het Rijk Gods doorbreekt. En daar werken we dagelijks aan. En die aansporing geldt voor eenieder die kan horen en verstaan.

En dat geldt ook voor ons vandaag. Net als toen in het Noach verhaal leven we met de corona pandemie in een moeilijke tijd. Het is nieuw, onbekend en ongrijpbaar. Actief wachten betekent nu in zijn Geest proberen te leven, ondermeer zoals Paus Franciscus recent in een preek zei: Wat kunnen wij andere mensen, niet alleen onszelf, in de komende Kersttijd geven? Dan maken we van “Black Friday” voor onszelf ook “Sunny Days” voor anderen. Dus naastenliefde, zorg voor de andere mens, je familie, vrienden en kennissen, gevangenen en zij die schulden hebben: zij verdienen onze hulp en aandacht nu nog meer dan eerst.

Maar als je droomt, droom dan niet alleen in je bed. Blijf alert en actief, droom met de hand aan de ploeg en vraag dat God je kracht geeft, genade en moed, te bidden en dagelijks te werken voor jouw droom en voor die van een ander.

Dat is mijn droom van het goede leven voor de komende Advent. Doe je mee? En hoe ga jij jouw droom uitwerken? We blijven op reis naar een beter leven! En dat is een leven lang leren! Van "Black Friday naar Sunny Days!" Amen.

Martin Meijer

Slotgebed

Droom met de hand aan de ploeg

Droom van vriendschap voor de rest van je dagen.

Droom van afwezigheid van alles wat scheidt.

Droom van een leven in goede gezondheid.

Droom dat armoede niet meer bestaat.

Droom van het beste voor heel je familie.

Droom van een tijd zonder oorlog en strijd.

Droom dat het goede gedaan kan worden.

Droom van zorg voor de wereld en elkaar.

Droom van de liefde en droom van de vrede.

Droom dat gerechtigheid overal heerst.

Maar als je droomt, droom dan niet in je bed.

Droom met de hand aan de ploeg

en bid, dat God je kracht geeft, genade en moed,

te bidden en te werken voor je droom. Amen.